

АТОМНИК АУКРАЇНИ

№51 (473) 17 грудня 2009 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

22 ГРУДНЯ — ДЕНЬ ЕНЕРГЕТИКА

ЕНЕРГІЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ — АТОМНА ЕНЕРГІЯ!

Шановні атомні енергетики, дорогі спільчани!

Напередодні Дня енергетика, що відзначається щорічно, 22 грудня, прийміть сердечні вітання з професійним святом!

Атомна енергетика — це стратегічна компонента національної енергетичної та економічної безпеки. Стабільне й ефективне функціонування галузі гарантує поступ народного господарства країни, сприяє зростанню соціального добробуту її громадян.

Навіть сьогодні, за складних економічних умов, атомники, спираючись на унікальний набутий досвід і знання, денно іночно ведуть цілеспрямовану й наполегливу роботу з підтримки галузі на високотехнологічному експлуатаційному рівні.

Атомпрофспілка високо цінує вашу велику працелюбність, мужність і талант, вірність обраній професії і гордість за неї та робитиме все можливе для поліпшення вашого життєвого рівня, забезпечення належних умов праці, побуту та відпочинку.

Упевнений, що спільними зусиллями, завдяки порозумінню і напруженій праці ми подолаємо труднощі на шляху розвитку атомно-енергетичного комплексу, що посів сьогодні ключове місце у системі державних пріоритетів.

Сердечна вдячність вам за сумлінну працю, представники найсвітлішого і найпотрібнішого фаху, нічні й урочашні майстри своєї справи, молодь і ветерани, поважні рідоначальники трудових династій — вся наша атомна профспілкова родино.

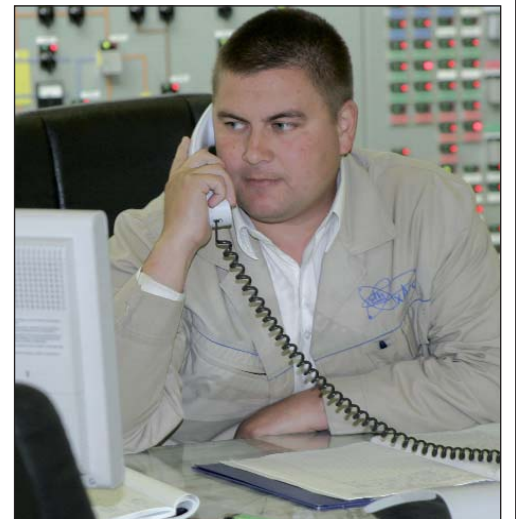
Незмінних вам успіхів, енергії, завзяття й оптимізму та здійснення усіх ваших сподівань і починань у роботі та в житті.

У цей передсвятковий день щиро бажаю вам і вашим сім'ям доброго здоров'я, благополуччя, щастя, миру, тепла і злагоди!

З повагою

Голова Професійної спілки працівників атомної енергетики та промисловості України

Валерій МАТОВ

РЕАКТОРНИКИ — ЛІДЕРИ У СФЕРІ БЕЗПЕКИ

Атомна електростанція — єдиний механізм, де кожна ділянка відіграє свою, визначену ролю, роль у виробітку електроенергії. Але реакторне відділення — це серце станції, що перебуває під матернім доглядом, піклуванням працівників реакторного цеху.

25 років тому на ВП «Хмельницька АЕС» було створено реакторний цех. Ще тільки монтувалися стіни будови, ще реакторна установка шукала собі місце у великому нагромадженні конструкцій, а працівники цеху вже готувалися до експлуатації атомного енер-

гоблока. Частина персоналу проходила стажування на Нововоронезькій АЕС. Працівники цеху брали безпосередню участь у наладці обладнання, знали всі конструктиви назубок. Вони вчилися самі і навчали ремонтників та майбутніх експлуатаційників справи. Висока моральна відповідальність, недоспані ночі — все це в біографії тодішніх працівників цеху.

Першим начальником цеху був Микола Петрович Дудченко, який перед ХАЕС уже попрацював на посадах — від чергового електромонтера до начальника реакторного

цеху на Кольській АЕС, був заступником начальника реакторного цеху Калінінської атомної станції. На ХАЕС пройшов трудовий шлях до директора станції і згодом — президента ДП НАЕК «Енергоатом».

Важливою віхою у біографії цеху став 1987-й — рік пуску реакторної установки. Цій події передувала низка перевірок обладнання на готовність, випробування систем у різних режимах тощо. Одне слово, титанічна робота колективу станції і реакторників зокрема.

(Закінчення на 2-й стор.)

Начальник управління кадрів ОП ЮУАЭС Александр КЛАУС: «РАБОТАТЬ НА АТОМНОЙ И ЧУВСТВОВАТЬ СЕБЯ УЮТНО В НАШЕМ ГОРОДЕ»

Звання «Заслуженного работника Южно-Украинской АЭС» ежегодно присваивают на атомной электростанции троим атомщикам в канун Дня энергетика. В обязательном порядке это должен быть рабочий, руководитель и специалист предприятия. Согласно Положению определяют работника с общим трудовым стажем не менее 30 лет и непрерывным станционным —

20 лет. Их кандидатуры совместным решением администрации и профсоюзного комитета цехов атомной станции подают в управление кадров. Здесь готовят соответствующие материалы, которые затем рассматривает Совет предприятия, состоящий из равного количества представителей администрации и профкома ЮУАЭС. Все решается общим голосованием.

— Эта награда существует у нас с 1996 года, удостоены ее 42 человека, из которых 16 работают на атомной станции по сегодняшний день, — не без гордости говорит начальник управления кадров ЮУАЭС Александр Клаус (на снимке). — Награжденным получают единовременное вознаграждение в размере среднемесячной заработной платы по АЭС, выплачиваемой на предприятии. Ежегодно им предоставляется бесплатная путевка в станционный профилакторий «Искра», они имеют право на внеочередное улучшение жилищных условий, если такое необходимо, а также предоставлена возможность получать бесплатно 150 кВт/час электроэнергии в месяц на семью.

В нынешнем году звание «Заслуженного работника Южно-Украинской АЭС» присвоено машинисту — обходчику турбинного цеха №1 Михаилу Филипповичу Черепонько, старшему инспектору службы ведомственного надзора Валерию Петровичу Омельченко и старшему начальнику смены АЭС Евгению Александровичу Мацаку (материал о нем в сегодняшнем номере газеты. — Прим. ред.). Ха-

рактеризуя каждого из награжденных, Александр Яковлевич не скупится на похвалу. Он, возглавляющий управление кадров 16 лет кряду, знает работников атомной станции как никто другой. Ведь комплектование предприятия квалифицированными кадрами, а еще подготовка молодых специалистов — это основное в работе подразделения. Как она осуществляется? Об этом продолжение разговора.

Два раза в неделю по вторникам и пятницам с

«Моя жизнь — это жизнь АЭС»

Фото А. ЗАПОЛЬСКОГО

— Я не испытываю абсолютно никакой паники перед пенсией. Будет прекрасная возможность путешествовать — я ведь еще не все посмотрел!, — говорит старший начальник смены ЮУАЭС Евгений Мацак (на снимке).

В глазах этого человека — мудрость, в словах — уравновешенность и скромность, за плечами — огромный житейский и профессиональный опыт. До достижения пенсионного возраста Евгению Александровичу осталось два года, но говорит он об этом без грусти и сожаления — больше, как о новом и не менее интересном, чем предыдущие, этапе в жизни. Мудрецы разных времен сходились во мнении, что если человек благодарно принимает все, данное жизнью, — это говорит о его самодостаточности, целостности и гармоничности натуры. После знакомства с Евгением Александровичем Мацаком я в очередной раз позволю себе согласиться с ними.

(Окончание на 2-й стр.)

9.00 до 13.00 в управлении кадров — прием по личным вопросам. 90% из обращений касаются трудоустройства на работу. С приходом на ЮУАЭС генеральным директором Виссариона Владимировича Кима им разработана и утверждена процедура приема, состоящая из трех этапов. Первый — когда в управлении кадров заполняется резюме и кандидатура возможного будущего работника вносится в компьютерную базу данных. Сегодня она

насчитывает 2150 человек по различным квалификациям и специальностям. Доступ в нее имеет каждый руководитель подразделения атомной станции. Если появляется вакансия, он выбирает несколько человек и приглашает на собеседование. Это уже второй этап. И, наконец, третий — заседание соответствующей центральной комиссии, возглавляемой генеральным директором, которая проводится не менее двух раз в месяц.

(Окончание на 2-й стр.)

22 ГРУДНЯ — ДЕНЬ ЕНЕРГЕТИКА

РЕАКТОРНИКИ — ЛІДЕРИ У СФЕРІ БЕЗПЕКИ

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)

22 грудня блок №1 було ввімкнуто у мережу. Отож розпочався період освоєння потужності енергоблока. Складні обставини випали на плечі працівників АЕС і, зокрема, керівника реакторного цеху Володимира Михайловича Жебеля. Під стінами станції «зелені» влаштовували мітинги, створюючи нервозний стан.

1993 року до керма цеху приходив Микола Васильович Комендантов. Тогочасна газета «Хмельницька АЕС» засвідчила: «До посади начальника цеху Микола Васильович ішов понад 20 років. Крок за кроком, не перескакуючи через службові шаблі. І ця поступовість, сановитість, твердість ходи відчувається в усьому, що він робить. Це цінують товариші по роботі. Підготувати хорошого оператора, який опікується серцем енергоблока — справа складна і дорога: потрібні ґрунтовні знання, відповідні психологічні параметри. Стати керівником таких людей і залишитись авторитетом — не просто і відповідально».

Микола Васильович свій шлях у атомну енергетику розпочав у роки, коли вона мала статус найпрестижнішої галузі. Освіту здобув у Томському політехнічному інституті. Після закінчення навчання 12 років відпрацював на Білібінській АЕС в Магаданській області, а в Нетішин перебрався з пуском 1-го енергоблока. Начальник зміни блока, потім — зміни станції, і вже тоді — начальник реакторного цеху».

Нині на посаді начальника відділу модернізації і реконструкції Хмельницької АЕС трудиться Валерій Карпович Старіков. Саме він перебрав віжки правління цехом у Комендантова. Зрештою, чи потрібні віжки людям, свідомим своєї участі? Кожен, хто сідає за пульт управління реактор-

ною установкою, розуміє, що відповідає за всю галузь, і не лише в Україні. Другого Чорнобиля не може бути — це заповідь, якщо хочете — молитва.

У складних умовах, коли в країні єдиним стабільним

джерелом енергії було атомне, коли високопрофесійним людям сім місяців не платили за роботу, — вони чесно, осмислено і надзвичайно вважено експлуатували енергоблок. Вони ж були серед тих, хто першим, за ініціативою профспілки, підняв голос на захист прав трудящої людини, і влаштовували протестні акції біля стін Кабміну, на площі Нетішина, здійснювали переговорний процес з керівниками галузі і держави.

А ще в душі у кожного жевріла впевненість, що необхідно плекати молоду зміну, бо неодмінно запрацює другий енергоблок.

Двотисячного року відбулося робоче засідання приймальної комісії по будівництву другого енергоблока.

У перерві між дев'яносто п'ятих та двотисячним роками на командному містку цеху були Валерій Іванович Максимов, Валерій Анатолійович Кравець, Микола Георгійович Степанський (двоє останніх нині — на високих постах у ДП НАЕК «Енергоатом»). Саме колишні працівники цеху, а на

момент 2001 року президент НАЕК «Енергоатом» Юрій Недашковський і генеральний директор ХАЕС Володимир Софіюк оприлюднюють «Заяву про екологічні наслідки діяльності ХАЕС після введення в експлуатацію енергобло-

ка №2». Далі починається процес «оживлення» другого енергоблока. В реакторному відділенні кипить робота, за вісім місяців 2003-го здано в експлуатацію 276 приміщень, розпочато контрольне збирання реактора. Зокрема, проведено його перший етап — формування активної зони імітаторами тепловиділяючих збірок. А експлуатаційники складають іспити. В центральній екзаменаційній комісії склад іспитів провідний інженер з управління реактором О. Ситюта. Згодом кількість тих, хто отримав ліцензію на допуск до управління реактором, збільшилась. Разом з підготовкою до пуску, реакторники чудово експлуатували перший енергоблок. Так, 2003 року вперше переїдено рубіж у сім мільярдів кіловат-годин електроенергії, а наступного, пускового, — у сім з половиною мільярдів кіловат-годин електроенергії.

У пам'яті ще свіжі події 2004 року, напружений ритм пуску енергоблока №2. До його введення в дію доклали зусиль Олег Вади-

мович Хатьомкін, нинішній начальник цеху Ігор Васильович Гундар, десятки спеціалістів, імена яких не потрапили на шпальти газет.

З нагоди нинішнього ювілею знаком «Почесний працівник ХАЕС» нагороджений Григорій Трембач. Відзначені начальники змін Сергій Судак, Олександр Мегдюк та Андрій Підпригора, провідні інженери з управління реактором: Сергій Сторожук, Андрій Рода, Олег Загребельний, Андрій Прокопчук, В'ячеслав Іванов, Микола Жебель, Ігор Довгий, Валерій Мельник, інженери з експлуатації 1 категорії: Руслан Кандабаєв, Віталій Кузнецов, Олег Ковальчук, Андрій Христюк, Максим Дядинчук, Костянтин Малько, Андрій Речкін, Максим Білей. Серед реакторників є династія. Старші передають пульт управління реактором молодим. Є послідовність поколінь.

Реакторник — це звучить гордо. Не лише тому, що вони трудяться у сфері сучасних і високих технологій, де вимагається особливий підхід до справи, високий професіоналізм, постійне самовдосконалення. Реакторний цех — школа професійної майстерності і трамплін до кар'єрного зростання. Для кожного реакторника це не просто робота, а надзвичайна відповідальність, відданість справі сповна. Ці люди, як ніхто інший, усвідомлюють, що не мають права на помилку. Сила реакторників у тому, що разом вони дружна команда, а кожен окремо — сильна, впевнена в собі особистість.

Віктор ГУСАРОВ
На знімку: начальник зміни реакторного цеху Григорій ТРЕМБАЧ і начальник зміни енергоблока Андрій СТОРОЖУК; провідні інженери управління реактором Дмитро ШУБОВСЬКИЙ та Олександр ДЮРДІЄВ (обидва на 1-й стор. — зліва-праворуч)
Фото Анатолія ПОХИЛЮКА

Шановні колеги!

Прийміть найщиріші вітання з нагоди професійного свята — Дня енергетика!

Напевно, важко знайти більш важливу галузь для нашої країни, ніж енергетична. Від неї залежить постачання тепла та світла до осель, стабільне функціонування промисловості, транспорту, зв'язку та соціальної сфери. І саме це робить професію енергетика, однією з найнеобхідніших та найпрестижніших.

Працівники нашої Компанії демонструють приклад надійної роботи в складних умовах, вони сумлінно виконують свої професійні обов'язки, незважаючи на всі економічні негаразди.

Тож хочу від усього серця подякувати вам, шановні колеги, за трудову звитягу. Нехай ваша відданість справі, життєва мудрість та наснага і в подальшому примножують міць та могутність нашої Компанії, а разом з тим і всієї галузі і нашої Держави!

Зичу вам великого людського щастя, добра і достатку, хай у ваших родинах завжди панують любов, злагода і добробут!

З повагою

Президент ДП НАЕК «Енергоатом» Ю.О. Недашковський

Про нагородження профактиву з нагоди 25-річчя Запорізької АЕС (витяг)

Розглянувши подання профкому ППО ВП ЗАЕС (пр. №57 від 13.10.2009), Президія Центрального комітету профспілки **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
1. За сумлінну плідну працю, вагомий особистий внесок у розбудову та зміцнення Атомпрофспілки України та з нагоди 25-річчя Запорізької АЕС нагородити:

1.1. Почесною грамотою Президії ЦК профспілки:

— Здравчева Івана Івановича, заступника голови ППО ВП ЗАЕС.

— Ермоліну Наталію Володимирівну, економіста профкому ППО ВП ЗАЕС.

— Кравчук Олександр Петрович, юриста відділу правової роботи ЦК Атомпрофспілки.

— Піскоху Юрія Володимировича, голову цехкому ЦТАВ ВП ЗАЕС.

— Трошкіну Ольгу Антонівну, директора КДЦ УСП ВП ЗАЕС.

1.2. Грамотою Президії ЦК профспілки:

— Борисенко Олену Миколаївну, спеціаліста профкому ППО ВП ЗАЕС.

— Габдуліну Оксану Вікторівну, голову цехового комітету ВЯБ ВП ЗАЕС.

— Діброву Віктора Миколайовича, директора СОК УСП ВП ЗАЕС.

— Ємельяненко Ірину Володимирівну, головного редактора виробничої газети ВП ЗАЕС «Енергія».

— Зарівного Віталія Миколайовича, голову цехкому СФЗ ВП ЗАЕС.

— Лозенко Наталію Миколаївну, головного бухгалтера профкому ППО ВП ЗАЕС.

— Мішина Павла Олександровича, голову цехкому Управління ВП ЗАЕС.

— Овчатова Максима Героїйовича, голову організації молоді ППО ВП ЗАЕС.

— Павлова Руслана Григорівича, монтажера лабораторії телевідеоінформації УРЗМІ ВП ЗАЕС.

— Сидельникову Лілію Анатолівну, бухгалтера профкому ППО ВП ЗАЕС.

— Трофіменко Лідію Афанасіївну, голову цехкому товариства пенсіонерів ВП ЗАЕС.

— Федорову Людмилу Федорівну, голову цехкому ЦД ВП ЗАЕС.

Голова профспілки В.О. Матов

*м. Київ
18.11.2009 року №П-16-7*

«Моя жизнь — это жизнь АЭС»

(Окончание.
Начало на 1-й стр.)

Современные специалисты по кадровым вопросам часто спорят о том, как долго стоит человеку работать на одном предприятии, например, противопоставляя друг другу японскую «систему пожизненного найма» и психологическое понятие профессионального выгорания... Количество трудовых лет, отданных единственному в его жизни предприятию — Южно-Украинской атомной станции, у Евгения Мацака уже перевалило за 30.

Вырос Евгений Александрович на Винничине, рядом с энергетическим объектом — Ладыжинской ТЭЦ. Потому и решил после службы в армии поступать в Одесский политехнический институт на факультет тепловой энергетики. Но вскоре перешел на другую специальность — атомная энергетика, по окончании института был распределен на ЮУАЭС и остался верен ей по сей день.

— Я сейчас себя чувствую очень хорошо, — говорит он. — Мне хватило долгого времени работы и с людьми, и с механизмами, чтобы почувствовать себя как специалистом в профессии, так и психологом. Я уже хорошо изучил свой персонал, знаю, кому можно полностью доверять, кого проконтролировать, кому подсказать, а кого вообще не допускать на определенный отрезок работы. Были предложения заняться профсоюзной работой, но я отказался, мотивируя тем, что это не совсем моя стихия. Мое — и люди, и механизмы, одно без другого не может существовать.

Умение работать с людьми, — считает Евгений Александрович, — один из важных моментов профессиональной деятельности оперативного персонала атомной станции. Безусловно, говорит он, оператор должен быть, в первую очередь, профессионалом, но, кроме этого, немаловажно умение и правильно понимать коллег, и точно, внятно подавать информацию. Это очень важно для принятия решений. На должности старшего начальника смены станции Евгению Александровичу приходится общаться с диспетчерами всей Южной энергосистемы, с коллегами

из Национальной энергогенерирующей компании, специалистами Государственного комитета ядерного регулирования. «Оперативник — почти дипломат», — улыбается Евгений Александрович.

Будучи человеком удивительной скромности, Евгений Мацак дает понять, что нет ничего выдающегося и сверхъестественного в его многолетней деятельности: «Цель всегда была одна — досконально изучить все, что требуется для данной должности». А должности за 31 год работы на Южно-Украинской АЭС нанизывались одна за другой, как бусины, где каждая последующая ценнее и значимее предыдущей: инженер-оператор реакторно-турбинного цеха, машинист-обходчик, машинист паровой турбины, начальник смены второго блока, старший начальник смены второго блока, начальник смены АЭС, старший начальник смены АЭС. О том, что за всем этим стоит упорный труд, колоссальное чувство ответственности, говорит и немалое количество грамот, благодарностей, звание «Почетный работник атомной энергетики», медаль «За трудовую доблесть».

Раньше далеко не на все, не связанное с работой, хватало времени. Особенно, говорит Евгений Александрович, занятость сказывалась на общении с семьей, детьми. Они всегда его понимали и поддерживали, но ни дочь, ни сын не продолжили семейную традицию — выбрали профессию, не связанные с энергетикой. Тем не менее, с некоторой пор дочь пристрастила родителей к путешествиям: она ознакомила их с достопримечательностями Западной Украины — родины ее мужа. «С тех пор мы объездили на автомобиле всю Западную Украину, Крым, много чего посмотрели и в других местах. Бывали в Турции, Египте, Тунисе, но по путевке. За границу на автомобиле пока не решаемся, — надо выучить иностранный язык», — говорит Евгений Мацак. Не сомневаюсь, что и это дело по плечу Евгению Александровичу, ведь если человек твердо решил, что следующий этап в жизни должен быть ярким и интересным, то так оно и будет.

Оксана МИСЮКЕВИЧ

Начальник управления кадров ОП ЮУАЭС Александр КЛАУС: «РАБОТАТЬ НА АТОМНОЙ И ЧУВСТВОВАТЬ СЕБЯ УЮТНО В НАШЕМ ГОРОДЕ»

(Окончание.
Начало на 1-й стр.)

Здесь на конкурсной основе и выбирают будущего работника. В год на атомную станцию принимают 260—300 человек, то есть из списка желающих здесь трудиться попадает только каждый восьмой.

«Для таких монопрофильных городков, как Южноукраинск, АЭС — основное градо- и бюджетообразующее предприятие и зачастую одно из немногих, которое стабильно работает, платит достаточно существенную зарплату. Человек, работающий на атомной, чувствует себя уютно в нашем городе», — подытоживает сказанное начальник управления кадров Александр Клаус.

Что касается подготовки молодых специалистов, то существует два положения, утвержденных генеральным директором. Одно — по обучению студентов в Севастопольском национальном университете ядерной энергии и промышленности, второе — о порядке заключения трехсторонних договоров на обучение со студентами других высших учебных заведений, таких, например, как Киевский, Одесский, Харьковский, Днепропетровский политехи.

«С этого года произошли изменения — введено тестирование, — уточняет Александр Яковлевич. — Раньше школьник, заканчивающий соответствующие курсы в Южноукраинске и успешно сдавший экзамены, по их результатам зачислялся в вуз. Сейчас же курсы готовят выпускников к единому тестированию. Наша квота в СНУЭИП — 26 мест. Мы отбираем сту-

дентов из нашего региона из числа зачисленных в вуз и проплачиваем их учебу. С других регионов выпускники, как правило, у нас не задерживаются, в лучшем случае отработают три года. Хотя с удовольствием учают за счет ГП НАЭК «Енергоатом», но менять тот же Севастополь на Южноукраинск не хотят. Два раза в год с профильного вуза нам присылают итоги сессии, по каждому студенту. И не только по успеваемости, но и по дисциплине. Наши должностные лица тоже по несколько раз в год посещают это учебное заведение, проверяют условия проживания, питания своих подопечных. Сейчас разработана новая форма договора на обучение, она более жесткая. Там, в частности, записано, что средний балл успеваемости первокурсника должен быть не ниже 3,2, второкурсника — 3,5. На пятый курс с бакалавра на специалиста переходят студенты с успеваемостью не ниже 4 баллов. Если же студента отчисляют, то он должен возместить сумму затрат за его обучение.

Трехсторонний договор по другим вузам заключаем не ранее, чем на четвертом году обучения студента. Нам представляют заявления установленной формы, копии зачеток по всем курсам — средний бал должен быть не ниже 4. С Одесского политехнического института, например, у Ивана Бандурко 98 баллов по 100-бальной системе, сейчас он учится на пятом курсе, и мы готовы его взять на работу.

По поводу рабочих специальностей, то со слесарями по ремонту реакторного и турбинного оборудования, элект-

ромонтерами, сварщиками, киповцами проблем не возникает. Их готовит Южноукраинский машиностроительный лицей. Из 330 выпускников 30-40 на конкурсной основе попадают на атомную станцию. Существует пробел с токарями, фрезеровщиками, машинистами козловых и мостовых кранов. Ни одно учебное заведение в округе их не готовит».

Наша беседа с Александром Яковлевичем состоялась накануне Дня энергетика и естественно был вопрос по поводу его пожеланий коллегам-атомщикам, жителям ставшего родным Южноукраинска (он приехал сюда из Сибири, проработав 23 года в гражданской авиации). «Чтобы сохранить наш город, надо строить! — был ответ. — Нам нужен и 4-й блок и гидроаккумуляторная станция. Когда приехал сюда, помню, в управлении строительства был макет с шестью блоками. Нужен проект, мы должны развиваться. Агитировать жителей Южноукраинска не надо, здесь больше строительство, мы это уже ощутили, когда пускали два агрегата Ташлыкской ГАЭС. Сколько криков было: то комара затопили, то цветочек завял... Но жителей региона есть чем заинтересовать!

Здоровья всем и благополучия! А еще хотелось бы, чтобы наше государство стало уважать, чтобы прекратилась вся эта ругань в верхах и с соседями были в хороших отношениях».

Людмила ГАПЮК

22 ГРУДНЯ — ДЕНЬ ЕНЕРГЕТИКА

«РАЗОМ З ПРОФСПІЛКОЮ

ми маємо забезпечити соціальні пільги для працівників станції»

Ядерна, радіаційна й екологічна безпека — одне із пріоритетних завдань АЕС. Важливою компонентою їх вирішення є людський фактор, або, так би мовити, соціальна невід'ємна складова, зокрема рівень забезпечення трудових гарантій.

Сьогодні питання соціальних стандартів розглядається на державному рівні, — розповідає начальник управління соціального розвитку ВП «Рівненська АЕС» В'ячеслав Олексійович Переходько. — Вони активно відпрацьовуються і в Колективному договорі ДП НАЕК «Енергоатом». Відтак, окрім основної функції — виробництва електроенергії — Компанія спільно з профспілкою має дбати про забезпечення соціальних пільг для своїх працівників.

У структурі управління соціального розвитку ВП РАЕС функціонує відділ соціального захисту під керівництвом Тетяни Кузмічової, на який і покладені ці обов'язки. Окрема з нагоди Дня енергетики подяка керівництву ВП РАЕС, ДП НАЕК «Енергоатом», профспілковому комітету за професійний підхід до питання виплат соціальних пільг. Так, на сьогодні виплачені усі пільги за 9 місяців поточного року, передбачені Колективним договором, що становить понад 11,5 млн. грн. Зокрема, на 1 жовтня щомісячну матеріальну допомогу на дітей до

трьох років отримало 196 осіб; до шести років — 50 осіб. Ще 87 — отримали одноразову допомогу при народженні дитини.

Окрім того, матеріальну допомогу було виплачено 9-м дітям-сиротам та 234-м напівсиротам. Ще 101 особа отримала допомогу на дітей-інвалідів.

Не залишається поза увагою і така категорія пільговиків, як пенсіонери. Так, за січень—вересень 2009 року щомісячну доплату до пенсії отримало 897 осіб, а 156 осіб — одноразову виплату при виході на пенсію. Загалом на обліку в управлінні соціального розвитку РАЕС перебуває 1995 пенсіонерів.

Ще один важливий аспект діяльності управління соціального розвитку, що безпосередньо стосується соціальної сфери — оздоровлення працівників станції та членів їх сімей.

Інформацією про відпочинок рівненських атомників у нинішньому році з кореспондентом газети поділилася начальник відділу з питань соціального страхування РАЕС Ірина Шеліган:

— 3 січня по вересень у санаторіях Криму, Прикарпаття, Закарпаття, Рівненщини, Миргорода та інших кутках нашої України оздоровилося 2774 працівників атомної станції та 2572 їх дітей. Окрім того, 1317 осіб пройшли лікування у санаторій-профілакторії станції. На реабілітаційно-оздоровчому комплексі «Біле озеро» цього

літа відпочивало 2718 осіб, серед яких 1253 — діти атомників та 92 — члени їх сімей.

Не можна оминати сьогодні й житлового питання. За даними управління соціального розвитку атомної станції, нині у черзі на житло перебуває 1282 особи, серед яких 50 молодих спеціалістів та 62 «чорнобильці». Та, як відомо, омріяних «квадратних метрів» цьогоріч в експлуатацію не вводилося і черга «бажаючих» не поповнювалася.

— На жаль, сьогодні недофінансування будівництва житла призвело до того, що воно фактично призупинилося, — скрутно мовить В'ячеслав Олексійович. Маємо надію, що вже 2010 року Компанія знайде кошти на добудову

будинків у мікрорайонах Ювілейний та Перемоги, а також на завершення реконструкції гуртожитку «Прометей». Останній за планом призначений для квартир малим сім'ям та самотнім працівникам станції, де має бути забезпечений належний ремонт та хороші умови проживання.

Іванна КОВБ

На знімках: 11 років працює в санаторій-профілакторії ВП «Рівненська АЕС» Вікторія ГЕРАСИМЧУК, 10 з яких — на посаді старшої медичної сестри. Поважають її тут як грамотного фахівця, доброзичливу і чуйну людину. Будівля санаторію-профілакторії РАЕС. Фото Людмила ГАП'ЮК

Если отдых, то... санаторий-профилакторий ЗАЭС

Психологи утверждают, что от осенне-зимней депрессии, которую мы зачастую испытываем от недостатка солнечной энергии, можно спастись благодаря приятным воспоминаниям. Морской прибой, крик чаек, шелест листьев... Эту простую медитацию мы можем устраивать для себя сами. Достаточно хотя бы на несколько минут в день мысленно перенестись в места, где нам было комфортно.

Наверняка, у работников Запорожской АЭС в памяти осталось немало приятных воспоминаний о летнем оздоровительном отдыхе, организованном администрацией и профсоюзным комитетом Запорожской АЭС и ГП НАЭК «Энергоатом».

Если брать общее количество, то за 9 месяцев этого года было реализовано 2047 санаторно-курортных путевок

(включая санаторий-профилакторий ОП ЗАЭС) и путевок для отдыха 2396 энергетиков и членов их семей. Для сравнения — в 2008 году было приобретено и реализовано путевок для отдыха 2255 работников и членов их семей. Как видите, путевок для отдыха в этом году было больше. А санаторно-курортных путевок стало меньше на 10 процентов. К уменьшению количества санаторно-курортных путевок привело повышение их стоимости на 20 процентов по сравнению с 2008 годом.

ЗАПАСАЙСЯ ЗДОРОВЬЕМ С ЛЕТА
Профсоюзный комитет ОП ЗАЭС, при заключении договоров с санаториями на 2009 год, учитывал результаты заявочной кампании и замечания работников по условиям проживания. В конечном итоге, предпочтение было отдано старым надежным партнерам — санаториям «Шахтер», «Хмельник», «При-

карпатье», «Бердянск», «Перлина Прикарпаття», «Червона калина», «Горный», «Прометей+ВВ».

В этом году сохранено сотрудничество с популярными для работников ЗАЭС пансионатом «Звездный», СОК «Гилея», пляжным корпусом санатория «Горный». Уже традиционно больше всего работников и членов их семей отдохнуло в пансионате «Звездный» — 602 человека. В СОК «Гилея» побывали 470 человек.

Практически в два раза увеличилось количество персонала Запорожской АЭС, отдохнувшего по семейным путевкам в «Юности» — 213 путевок. Для сравнения, в прошлом году была реализована 131 путевка.

Кроме того, в 2009 году профсоюзный комитет ОП ЗАЭС, в меру финансовых возможностей, сохранил возможность отдыха персонала по путевкам выходного дня

на базах отдыха Черного и Азовского морей. В выходные дни отдохнуло 244 работника и членов их семей.

Несколько слов хочется посвятить санаторию-профилактории нашей станции. Радует, что оздоровление в нашем профилактории, как и в прошлом году, у работников станции остается самым востребованным. За 9 месяцев 2009 года в санаторий-профилакторий реализовано 806 путевок.

Администрация Запорожской АЭС, профсоюзный комитет, а также персонал самого профилактория разрабатывают формы работы, чтобы медицинские услуги смогли получить практически все работники Запорожской АЭС. Для этого с конца прошлого года медики проводят амбулаторный прием персонала Запорожской АЭС по талонам, выданным отделом охраны здоровья.

Кроме того, в 2009 году в профилактории произошло немало приятных и полезных изменений. Лечебное питание теперь можно заказывать. Разработан проект строительства нового жилого корпуса на 80 мест, и уже ведутся геодезические работы. Реализация этого проекта позволит увеличить количество персонала, проходящего стационарное оздоровление до 140 человек за один заезд. Также готовятся к сдаче в эксплуатацию спортивные площадки: волейбольно-баскетбольная, теннисный корт и т.д. Установлены новые беседки. К понтоному мосту проложена пешеходная дорожка. В ноябре на озере планируется закончить работы по углублению дна. Также ведется подготов-

ка к строительству клинико-биохимической лаборатории. Планируется продолжить строительство бани сухого жара. Но самое главное — санаторий-профилакторий постоянно пополняется новым медицинским оборудованием. Недавно, например, приобрели прессомассажер.

ТАМ, ГДЕ РАДУЮТСЯ ДЕТИ...

Наши дети отдыхали в детском оздоровительном лагере «Ласпи», «Юность» и пришкольном лагере «Улыбка» — всего было выдано 1423 путевок.

По мнению председателя комиссии профсоюзного комитета по социальной и правовой защите Алексея Герасименко, отличительной чертой детского отдыха 2009 года было то, что транспортные расходы за доставку детей в оздоровительные лагеря оплачивались за счет родителей. Отрадно, что этот нюанс не стал камнем преткновения, и все детские путевки были стопроцентно реализованы.

Подходит к завершению 2009 год, но профсоюзный комитет уже сейчас начинает работу по заключению договоров на санаторно-курортное лечение в 2010 году. Чуть позже будут определяться пансионаты и базы для семейного отдыха и детские оздоровительные лагеря. Надеемся, что предстоящий год будет не хуже по количеству, ассортименту и качеству лечения и обслуживания работников ОП ЗАЭС и членов их семей. Во всяком случае, администрация и профком ОП ЗАЭС для этого приложат все свои усилия.

Юлия ТКАЧУК
Фото Николая ВАРЧИНОГО

НКРЕ ПОСТАНОВИЛА...

Знижено тариф

на електроенергію окремих категорій споживачів

Національна комісія регулювання електроенергетики України прийняла постанову від 10.11.2009 №1280 «Про внесення змін до тарифів на електричну енергію, що відпускається населенню і населеним пунктам, та Порядку застосування тарифів на електроенергію, що відпускається населенню і населеним пунктам».

Слід зазначити, що відповідно до пункту 4.9 Генеральної угоди на 2008—2009 роки проект постанови було надіслано НКРЕ на погодження СПО профспілок (лист НКРЕ від 05.11.2009 №7310/09/17-09). Зважаючи на те, що прийняття постанови дозволить знизити рівень цінової навантаження на побутових споживачів, СПО погодив проект зазначеної постанови НКРЕ.

Необхідність прийняття постанови була викликана численними зверненнями громадян, які проживають у багатоквартирних будинках населених пунктів, не газифікованих природним газом, і у яких відсутні (або не функціонують) системи централізованого теплопостачання. Мешканці таких населених пунктів змушені використовувати електроенергію як єдине можливе джерело для забезпечення всіх комунально-побутових та санітарно-гігієнічних потреб. При цьому споживаються великі обсяги електроенергії, за яку ці споживачі мають сплачувати за тарифом, як для міського населення, на рівні 20,3 коп./кВт-год (без ПДВ).

Одним із можливих шляхів вирішення порушеного питання є встановлення тарифу на електричну енергію зазначеної категорії населення на рівні як для населення, яке проживає в будинках, обладнаних в установленому порядку кухонними електроплитами, електроопалювальними установками (15,6 коп./кВт-год).

Постановою НКРЕ від 10.11.2009 №1280 для населення, яке проживає у багатоквартирних будинках населених пунктів, не газифікованих природним газом, тариф на електроенергію встановлено на рівні 15,6 коп./кВт-год, тобто знижено порівняно з діючим тарифом для цієї категорії споживачів (20,3 коп./кВт-год). Ця постанова набирає чинності з 1 грудня 2009 року.

ЯДЕРНА ЕНЕРГІЯ: СТОРІНКИ ІСТОРІЇ

СОВЕТСКАЯ ЯДЕРНАЯ БОМБА (60 лет атомному проекту бывшего СССР)

ЯДЕРНЫЙ ШПИОНАЖ

Вопросы о роли шпионажа в создании советской бомбы обсуждались на Западе более 45 лет. Они усилились после ареста Фукса и Розенбергов в 1950 году.

Роль шпионажа в западной интерпретации сводилась к двум проблемам: у кого больше заслуг в создании бомбы — у советских ученых или у советских разведчиков? Сколько времени сэкономили советские ученые, следуя американской программе? По понятным причинам позиция советских комментаторов состояла в том, чтобы свести к минимуму вклад шпионажа в разработку атомной бомбы.

Через шпионскую сеть в Кембридже (под руководством Кима Филби), созданной Берией, Сталин, вероятно, знал об английских и американских планах почти с самого начала.

Первая информация об английской «урановой проблеме» поступила в Москву от Д. Маклина о

заседании Британского уранового комитета 16 сентября 1941 года, который пришел к заключению, что урановую бомбу можно разработать в течение двух лет. Маклин был очень важной фигурой в снабжении СССР информацией об атомной бомбе. Он занимал важные посты в Британском посольстве в Вашингтоне; был британским секретарем Комитета по общей политике (Комитет был создан Рузвельтом и Черчиллем во времена войны для корректировки планов по атомной энергии США, Британии и Канады) и имел доступ в хранилище документов по атомной бомбе; имел тесные контакты с Комиссией по атомной энергии США, которая ведала разработкой и испытаниями ядерного оружия.

Второй член кембриджской пятерки Кима Филби — Карнкросс в 1991 году признал, что он был «пятым человеком» в группе британских шпионов, куда входили Мак-

лин, Бриджес и Блант. Карнкросс был личным секретарем первого председателя Комитета научных советников Кабинета Министров Британии.

Ядерный шпионаж был взаимным. Достаточно вспомнить генерала Главного разведывательного управления (ГРУ) Полякова, ставшего в 1961 году первым (в «табеле о рангах») американским информатором. Бывший директор ЦРУ Гейтс сказал, что Поляков «позволил американской разведке заглянуть в самое нутро советской военной стратегии. Познать до мелочей ее подходы к проблемам ядерной войны».

СМЕРТЬ СТАЛИНА И ЯДЕРНАЯ ПРОГРАММА

Смерть Сталина, арест и расстрел Берии в 1953 году привели к бюрократическим переменам. Было создано Министерство среднего машиностроения (Средмаш), осуществлявшее руководство всей цепочкой производства ядерного оружия, и «дублер» «Арзамас-16» по конструированию ядерного оружия Челябинск-70 (теперь ВНИИФ — Всероссийский НИИ технической физики, город Снежинск).

Преемник Сталина Маленков не знал о приближающихся испытаниях водородной бомбы в августе

1953 года. Малышев (министр Средмаша) и Курчатова объяснили проект Маленкову и получили разрешение на испытание. Стало ясно, что эра управления атомной программой на высоком уровне была заменена большей инициативой и независимостью Средмаша. Так возникли условия для создания атомного государства (Средмаша) в государстве (СССР). Реализовал эти условия министр Средмаша Е.П. Славский, создавший мощную организацию дисциплинированных профессионалов и возглавлявший ее 30 лет. В Средмаше работали так: один читает инструкцию, второй выполняет операцию, третий контролирует его действия. Мы утратили традиции Средмаша, гарантировавшие ядерную безопасность, и получили «Чернобыль».

Анатолий РОССОВСКИЙ

Коллектив редакції висловлює щирі співчуття рідним і близьким з приводу смерті РОССОВСЬКОГО **Анатолія Сергійовича** — багаторічного автора «Атомника України», фізика-ядерника, ліквідатора-чорнобильця зі стажем. Пам'ять про Анатолія Сергійовича житиме в його дописах і в наших серцях.

Окончание. Начало в №40, №41, №45, №50

22 ГРУДНЯ — ДЕНЬ ЕНЕРГЕТИКА

Настроены хорошо работать и интересно отдыхать

При активном содействии и поддержке администрации и профсоюзного комитета на Запорожской АЭС продолжается традиционный конкурс: «Мы так живем, работаем и отдыхаем». В канун Дня энергетика проходит его заключительный этап — концертные программы подразделений Запорожской АЭС.

Благодаря этим концертным программам — незамысловатым, но в то же время интересным своей непосредственной искренностью, теплотой, живым звуком, заблаговременно создается настроение и ощущение приближения профессионального праздника.

На этот раз выступили работники транспортного цеха ОП ЗАЭС.

Концерт в точку, когда в нем прослеживается сюжетная линия, когда есть привязка к производственной деятельности, присутствует сказка, любовь, плетутся житейские интриги... У спортсменов все это было.

Когда концерт посвящается 25-летию ОП ЗАЭС, использовать «машину времени» — просто беспроигрышный вариант. Удачно работники транспортного цеха обыграли время нача-

ла строительства Запорожской атомной станции. В 80-е годы на ударную комсомольскую стройку съехались со всех уголков необъятной страны под названием Советский Союз. Разные по национальности, но объединенные единой целью строительства крупнейшего объекта атомной энергетики. С помощью разных национальных танцев, колоритно, в ярких костюмах, был показан этот момент.

Возвращаясь в годы ударной комсомольской стройки, вполне оправданно окунуться в ретро, вспомнить песни, без которых 25 лет назад не проходило ни одно веселье.

Кроме того, учитывая специфику работы транспортного цеха, вполне логично было увидеть на сцене гаишника. Понятно, что этот образ профессиональные водители обыграли, не жалея эмоций.

А еще этот концерт впечатлил своей легкостью. Возможно, карантин дал возможность выиграть время и хорошо подготовиться. Кстати, по этому поводу транспортники скалабурили, что ТЦ на время подготовки к концерту превратилось в КТЦ, то есть в культурный транспортный цех.

Радует, что среди выступающих появились новые лица, много молодежи. Благодаря конкурсу «Мы так живем, работаем и отдыхаем» каждый может стать артистом и испуститься в бурных овациях. А их было немало.

Вместе с артистическим ростом выступающих, зритель тоже вырос. Он стал добрее, снисходительнее, чутче. И когда на сцене случались небольшие погрешности, ощущалось, как зал сопереживает, поддерживает, волнуется. И вовсе не потому, что большинство зрителей — работники транспортного цеха и болеют за своих. В зале были и представители из других цехов, пенсионеры, горожане. Людей было так много, что не всем хватило мест.

Как-то представители одного из основных цехов Запорожской АЭС, неоднократного победителя конкурса «Мы так живем, работаем и отдыхаем», в частной беседе, хотя это и не является секретом, сказали, что в части концертной программы своим серьезным соперником считают транспортный цех. Для транспортников это аванс, который они с честью отработывают.

Юлия ТКАЧУК

Стати достойними його пам'яті

На мальовничих берегах Малою Супою, який відділяє хутір реєстрового козака Непорожного (пізніше Тужилів), від села Кулябівки, що за п'ять кілометрів від міста Яготина Київської області, в багатодітній сім'ї (9 дітей) 13 липня 1910 року народився Петро Степанович Непорожній.

Хутір Непорожнівщина, або козака Непорожного, тоді й донині лежить на березі річки Малий Супій, яка є притокою Великого Супою. Через річку розкинулося село Кулябівка. Босоного дитинство Петра Степановича Непорожного проходило на річці або ставку Курильському. «Курильське» — від гетьмана Кирила, який мав тут землі аж до Малої Березанки.

Малий Супій, на якому було «водяне колесо», яким дуже цікавився Петро Степанович у дитинстві, і спонукало його ступити на цю нелегку у той період, неосвоєну стежу, гідно пройшовши шлях аж до енергетичного міністра.

Це людина-легенда, яка за 70 років трудової діяльності мала девіз — «Серце моє — енергетика». За працю заради усього людства був обраний дійсним членом Міжнародної енергетичної академії у 1995 році. Член-кореспондент Російської академії наук. З квітня 1978 року — іноземний член-кореспондент національної інженерної Академії Сполучених Штатів Америки». Удостоєний багатьох нагород.

З початку шістдесятих він став за кермо галузі, був міністром енергетики і електрифікації колишнього СРСР з 1962 до 1985 року, і продовжував працювати на інших посадах до дня смерті 8 липня 1999 року.

Усе життя він вів мільйони до світла. Він кинув виклик темряві ночі, пошмагувавши її міриадами маленьких сонць. Він став повелителем світла, приборкавши такі нескорені

досі стихії як вода і атом. Він у пам'яті рідних, колег, друзів, земляків лишився таким назавжди: незабгненним у своєму надлюдському працелюбстві, непохитним у досягненні високої гуманістичної мети, невтомним у подвижницькій праці. Він незримо присутній у ревищі осідланих рік. Він досі відчайдушно переконує найвищі компетентні комісії в економічній доцільності своїх проєктів. Народившись з аурую, яка відсвічує любов до людей, Петро Степанович Непорожній — людина-титан заслуговує від усього людства в переддень свого 100-річчя від дня народження ВЕЛИЧЕЗ-НУ ШАНУ.

Сподіваюся, що заради пам'яті наших славетних предків, в ім'я грядущих поколінь ми повинні відновити перлини нашої історії. Через газету звертаюся до всіх владних структур енергетичного профілю України, кому не байдужа доля Петра Степановича, з проханням — до сторіччя від дня народження Петра Непорожного допомогти у створенні Музею-садиби на його рідній вулиці у Тужиліві. Щоб ми стали достойними його пам'яті, його до кінця ще не оцінених діянь...

З пропозиціями звертатися: (044) 234-81-95, (044) 287-54-37, або м. Яготин, Демченко Лідія Володимирівна (04575) 5-56-03.

Володимир ЦИГАНЕНКО,
керівник музею
Київенерго та сайту
«Музей енергетичної
тематики України»

Первая белорусская АЭС

В г. Островце (Беларусь) состоялись общественные слушания по оценке воздействия на окружающую среду планируемой к строительству белорусской атомной электростанции.

С основным докладом выступил заместитель министра энергетики Республики Беларусь Михаил Михадюк, который сообщил о большой подготовительной работе, проделанной в рамках принятия решения правительством о строительстве первой в стране АЭС. В частности, М. Михадюк отметил, что от имени респуб-

ликанского правительства в адрес компаний — мировых лидеров, работающих на рынке строительства АЭС, были направлены официальные запросы о возможности сотрудничества. Однако реальное предложение поступило только от Госкорпорации «Росатом».

«Основными преимуществами российского проекта являются высокая степень защиты, обеспеченная за счет использования независимых каналов активных и пассивных систем безопасности, и продолжительный, более 60 лет, проектный ресурс энергоблоков», —

заявил первый вице-президент ЗАО «Атомстройэкспорт» Александр Глухов. Эта организация будет осуществлять сооружение АЭС на условиях полной ответственности генерального подрядчика — «под ключ», сообщает пресс-служба ЗАО «АСЭ».

Первая атомная электростанция в Республике Беларусь будет строиться по российскому проекту АЭС-2006 ОАО «СПбАЭП». Для размещения станции выбрана Островецкая площадка в Гродненской области. Ввод первого энергоблока в эксплуатацию планируется в 2016 году, второго — в 2018-м.

За час до нового года Игналинская АЭС будет полностью остановлена 31 декабря в 23 часа.

Такой приказ в конце ноября подписал гендиректор ИАЭС Виктор Шевалдин.

С 20 до 22 часов максимальная мощность единственного действующего второго блока станции будет снижена с 1,32 тыс. МВт до 700 МВт, с 22 до 23 часов — до 250 МВт путем отключения одного из двух действующих генераторов. В 23 часа должны быть остановлены реактор и второй генератор блока.

Как известно, Литва при вступлении в ЕС обязалась закрыть Игналинскую АЭС в конце 2009 года.

ЯДЕРНА ЕНЕРГЕТИКА МИЛІСТЮ БОЖОЮ

І сказав Бог: «Хай станеться світло!». І сталося світло. І назвав Бог світло днем, а темряву ніччю. І був вечір, і був ранок. Це і був перший «день» світу.

БЕСІДА ПРО ПЕРШИЙ ДЕНЬ ТВОРЕННЯ

Першою дією світобудови Божої було сотворення світу: «І сказав Бог: хай станеться світло. І сталося світло. І побачив Бог світ, що він гарний, і відокремив Бог світло від темряви. І назвав Бог світло днем, а темряву ніччю. І був вечір, і був ранок: день один» (Бут. 1, 3-5).

Може видатися дивним, як то могло статися світло і чергуватися день та ніч з першого «дня» творення, коли ще не було сонця та інших світил небесних. Це давало привід атеїстам XVIII ст. (Вольтер, енциклопедисти та ін.) глузувати зі Св. Біблії. Однак вони не підозрювали, що їхнє зневажливе ставлення завдасть шкоди їм самим.

Світло за своєю природою цілком незалежне від сонця (вогню, електрики). Світло лише згодом, з волі Божої, зосередилось, і то не все, в небесних світилах.

Світло є наслідок коливань ефіру, спричинюваних передусім

Сонцем, але й зумовлених також рядом інших причин. Якщо первісне світло могло статися раніше сонця і могло бути, приміром, світлом нинішнього північного сьйва, результатом сполучення двох протилежних електричних течій, то, вочевидь, мали бути і моменти, коли це світло починалось, досягало вищого блиску і потім знову послаблювалось і майже згасало. Таким чином, за біблійським виразом, були дні і ночі, могли бути вечір і ранок, перш ніж виникло сонце, яке зробило саме міромом для визначення цих пір доби.

Деякі дослідники вказують, що давньоєврейські слова «єрев» і «вокер» — вечір і ранок — означають також «безладдя» і «порядок». Св. Іоан Златоуст каже: «Кінець дня і кінець ночі (Мойсей) ясно назвав одним днем, щоб установити якийсь лад і послідовність у видимому (світі), і не було б ніякої плутанини».

Слід завжди пам'ятати, що в науці немає межі пізнання: що більше наука осягає, то більше

неосяжного розкривається перед нею. Тому наука ніколи не може сказати свого останнього слова. Що й підтверджувалося уже безліч разів і ще більше підтверджується тепер.

Лише кілька десятків років тому наука мала «своє» останнє слово. Наукою було встановлено те, що було лише філософською гіпотезою давньогрецької думки. Тобто так звана першооснова матерії, яка закінчувалась в найдрібнішій мертвій матеріальній точці, аніскільки і ні під яким виглядом неподільній. Тому й було дано наукову назву цій матеріальній точці, як основи матерії, «атом», що й означає грецькою мовою «неподільний».

Однак найновіші наукові досягнення дозволили вченим дослідити і цю, досі «мертву», здавалося б, точку матерії.

Незважаючи на свою крихітність, атом виявився не крихітною матерією, а є цілою «планетною системою» в мініатюрі. Всередині кожного атома знаходиться немовби його «серце» чи «сонце» — атомне ядро. Атомне «сонце»-ядро оточене «планетами»-електронами.

Планети-електрони — обертаються навколо свого «сонця» з величезною швидкістю — 1000 більйонів обертів за секунду. Кожне атомне ядро-«сонце» — заряджене електричною енергією позитивно. Атомні «планети» — електрони — заряджені негативно. Тому атомне ядро притягує до себе електрони і втримує їх на шляхах обертання за законами обертання планет навколо Сонця у світовому просторі. Притому в навколишньому нам світі є стільки різноманітних видів атомних «планетних» систем, скільки існує видів атомів згідно з таблицею елементів Менделєєва.

Більше того, сучасна електронна фізика встановила, що атомні ядра, незважаючи на їхню важкоуявлювану крихітність, є також складними тілами. Атомні ядра складаються з так званих протонів та нейтронів, сполучених між собою певним чином. Якесь-бо невідоме сила сполучає їх і скріплює!

Так відкриття наукою будови атома перетворюється на відкриття досконалості у творенні світу Премудрим Творцем і цілковито змінює поняття про мате-

рію. Такої матерії, як розуміють її матеріалісти, не існує.

Сучасною наукою встановлено, що первинною основою матерії є енергія, а первинним виглядом енергії є світлова енергія. Тепер стає ясно, чому на початку формування матерії Бог створив світло.

Таким чином, перші рядки Біблії для нашого покоління є найкращим свідченням Богонатхненності Свящ. Біблії. Бо звідки міг знати Мойсей, що творення світу мало починатися зі світла, коли це стало надбанням науки тільки у нашому ХХ ст.?

Так буттеписець Мойсей, з Божественного Одкровення, розкрив таємницю будови речовини — матерії, невідому жодній людині в ті далекі часи.

Так, відкриття атомної енергії, «життя атома» в наші дні є лише новим доказом Божественної істини.

«Дивні діла Твої, Господи, усе премудрістю сотворив еси!» На другий «день» світу Бог створив твердь — той неосяжний простір, який простягається над нами й оточує землю, тобто видиме нами небо.

(Із підручника для сім'ї та школи «Закон Божий», автор протоієрей Серафим Слобідський, м. Київ, 2000 рік)

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Шота Руставелі, 39/41
оф. 814, м. Київ, 01033
Газета «Атомник України»

Головний редактор
Микола ПЕТРИЧЕНКО
Телефон/факс: 496-52-98
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція листується з читачами лише на сторінках газети
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована
у ПП «Трейд Інформ»: м. Київ,
вул. Новозабарська, 2/6.
Тираж 5000
Ціна договірна